

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

El bé comú

Un informe presentat recentment per Càritas Diocesana de Barcelona destacava el fet que les famílies ateses cada vegada són més pobres i han de recórrer durant més temps a la distribució d'aliments o assistir als menjadors socials. Arran d'aquest estudi, avui vull parlar-vos del bé comú, un principi que es deriva de la dignitat, unitat i igualtat de totes les persones, i que té l'origen en el fet meravellós i exigent que tots som membres d'una mateixa família, la família humana.

No obstant això, crida l'atenció constatar com s'ha instal·lat, fins a adquirir carta de naturalesa, un indi-

vidualisme que no dubto a qualificar de *ferotge*. Les seves manifestacions són al cap de tothom: cadascú va a la seva, la proximitat de l'altre està absolutament absent, no ens sentim membres d'una gran família de germans, etcètera.

Què és el bé comú? «És el conjunt de condicions de la vida social que fan possible a les associacions i a cada un dels seus membres l'assoliment més ple i més fàcil de la pròpia perfecció» (*Compendi de Doctrina Social de l'Església*, n. 164). El bé comú pretén el bé de totes les persones i de tota la persona. Aquí

hi ha la clau que el bé comú sigui en la Doctrina social de l'Església el *tema estrella*, en termes col·loquials del nostre temps. Desgraciadament, és bo insistir que en l'actualitat el que prima no és el bé de tothom entès rectament: prima el bé particular o, per ser més exactes, el bé d'uns pocs.

L'Església, a través de la Doctrina social del seu Magisteri, ens ofereix un diagnòstic summament precís en afirmar que «una visió purament històrica i materialista acabaria per transformar el bé comú en un simple benestar social, mancat de finalitat transcendent, és a dir, de la seva raó d'ésser més profunda» (*Id.*).

El papa Francesc ens recorda quelcom tan bàsic com que sense el bé comú com a fi últim es corre el risc de destruir riquesa i crear pobresa. «Cal tornar a sentir que ens necessitem els uns als altres, que tenim una responsabilitat envers els altres i el món, que val la pena ser bons i honestos. Ja hem tingut molt temps de degradació moral, burlant-nos de l'ètica, de la bondat, de la fe, de l'honestedat, i ha arribat l'hora d'advertir que aquesta alegre superficialitat ens ha servit de poc. Aquesta destrucció de tot fonament de la vida social acaba enfrontant-nos els uns amb els altres per preservar els propis interessos» (*Laudato si'*, n. 229).

Acabo la reflexió d'aquest diumenge amb unes paraules de l'inoblidable sant Joan XXIII referides al bé comú i els més necessitats, que, malgrat el temps transcorregut, sempre són vigents: «Tots els membres de la comunitat han de participar en el bé comú per raó de la seva pròpia naturalesa, encara que en graus diversos. [...] Els governants han d'orientar els seus esforços per tal que el bé comú redundi en benefici de tots, sense cap preferència per una persona o grup social determinat, [...] tenint una cura especial dels ciutadans més febles, els que estan en condicions d'inferioritat per defensar els seus drets i assegurar els seus legítims interessos» (*Pacem in terris*, n. 56).

Aplicat al moment que vivim, en què prop d'un 25% de famílies catalanes estan en risc d'exclusió, cal que governants i ciutadans revisem el nostre camí i que administracions, Església i societat treballem plegats en la consecució del bé comú.

ACTUALITAT

L'arquebisbe Omella prega per les famílies i per la pau

El final de l'any 2016 i l'inici del 2017 ha estat marcat, a la nostra diòcesi, per dues eucaristies presidides per Mons. Omella. El divendres 30 de desembre, a la basílica de la Sagrada Família, va oficiar una missa adreçada especialment a les famílies en la qual va recordar que «la família és l'esperança d'un futur millor, d'un món nou. Ens descobreix que darrere de totes les coses més ordinàries i petites hi ha amor». La col·lecta es va destinar a la Fundació del Nen Déu, una obra diocesana per a persones

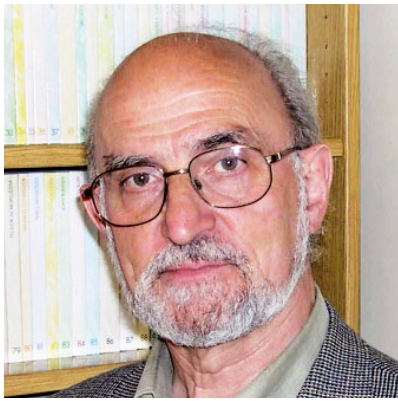
discapacitades. El dia 1 de gener, a la catedral, va celebrar una missa promoguda per Justícia i Pau que va estar centrada en el missatge per a la Jornada Mundial de la Pau, publicat pel papa Francesc. L'arquebisbe, a l'homília, va citar un pensament de Ramon Llull i va lloar el testimoni d'una nena iraquiana refugiada, que va perdonar els seus agressors que l'havien deixat sense casa.

A la fotografia, el moment de les ofrenes a la Sagrada Família.

ENTREVISTA

Una col·lecció que enorgulleix

SEBASTIÀ JANERAS

L'Ateneu Universitari Sant Pacià i Edicions Pòrtic han completat la col·lecció «Clàssics cristians del segle XX», que representa una aportació important a l'Església catalana i a la cultura en general, perquè ofereix una sèrie de 20 volums amb autors i obres molt significats del pensament cristià dels temps recents. Cada obra, traduïda de la llengua original, és introduïda per un expert, que ajuda a conèixer l'autor i a entendre millor l'obra publicada. La selecció d'autors i títols ha estat a càrrec d'un Consell Assessor, sota la direcció del Dr. Sebastià Janeras.

Aquesta col·lecció és complementària de la primera, «Clàssics del Cristianisme»?

Sí, la primera, en 100 volums, oferia autors i textos significatius de la tradició cristiana des dels orígens fins a la fi del s. XIX. Del s. XX encara hi havia autors importants en vida; calia deixar un espai de temps per a poder-los considerar ja plenament clàssics. Entrats al s. XXI es podia pensar ja a oferir aquests autors en una nova col·lecció.

«Clàssics cristians del segle XX» és una col·lecció ecumènica...

Ofereix textos de les diverses tradicions cristianes; els autors són majoritàriament de tradició catòlica, però hi són presents també representants destacats de l'Ortodòxia i de la Reforma. És, doncs, una col·lecció plenament ecumènica, i ho és també pels col·laboradors, pertanyents a diverses confessions cristianes.

Quins autors destacaria?

Tots els autors triats són importants. Potser destacaria, entre els de tradició catòlica, uns noms molt importants entorn del Concili Vaticà II: Rahner, Congar, Urs von Balthasar, Henri de Lubac, sense oblidar la mística Edith Stein; del món de l'Ortodòxia, els tres publicats: Lossky, Bulgàkov i Stăniloae; d'entre els autors de la Reforma: Bonhoeffer, Harnack, Barth i Bultmann.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Les festes s'han acabat!

Fa pocs dies celebràvem la festa de Reis. Demà comencen de nou les classes a les escoles, instituts i universitats. Desapareixeran les ornamentacions dels carrers i dels establiments comercials. Guardarem amb cura les figures dels pessebres, que tornaran a les seves caixes. Dipositarem els arbres als llocs prefixats per fer-ne compostatge. Les televisions continuaran anunciant productes, molts dels quals diferents als dels dies previs a aquestes festes. Arriba el temps de rebaixes a botigues i magatzems.

Retornarem a la vida ordinària i a moltes rutines laborals, familiars, socials, religioses... També les persones sense sostre seguiran dormint al carrer. Els qui no tenen feina en seguiran cercant, alguns amb angoixa i desànim. Els malalts, esperançats o desencisats, continuaran els tractaments. Els qui han perdut la llibertat esperaran les visites reconfortants... S'han acabat les festes per a moltes persones que amb prou feines les han viscudes i per a les quals continuaran les dificultats. Les entitats que es dediquen als més necessitats seguiran fent la seva tasca. Molts professionals i voluntaris hi aportaran la seva col·laboració generosa. Les festes, però, s'han acabat!

Cada Nadal que anem vivint, any rere any de la nostra vida, ha de significar un pas endavant en la maduresa cristiana, un pas més, decidit, en el seguiment de Jesús. Les festes han acabat, i tant!, però nosaltres hauríem de revisar si de debò hem fet el pas endavant, el d'aquest any. La salvació del món va començar el primer Nadal, fa més de dos mil anys, però encara no s'ha aconseguit. Crist compta amb nosaltres per dur-la a terme i fa camí al nostre costat quan oferim la mà als altres, quan acollim a qui se sent sol, quan portem esperança, quan testimoniem la nostra fe, quan fomentem germanor i diàleg... Sempre tenim la seva companyia en la construcció del Regne.

A l'infant que hem recordat i celebrat li posaren dos noms: Jesús, que en hebreu significa «Déu salva», i Emmanuel, que vol dir «Déu-és-amb-nosaltres». No només és Déu que salva, sinó que és «amb nosaltres». I com referma Jesús, abans de l'Ascensió: «Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

Una bona reflexió a fer-nos aquests dies que ens pot ajudar a fer un pas més i que ens dona confiança per continuar construint el Regne amb el seu ajut.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

«Las personas son... voluntades» (S. Agustín)

Los forjadores de voluntades jóvenes distinguen las palabras que suelen estar en boca de la multitud: **desearía, me gustaría, querría...** tener una **voluntad** fuerte, un **carácter** a prueba de todo.

Però el **carácter** no se hereda. Es **renuncia, autoeducación, un trabajo espiritual sostenido...** Requiere un **quiero enérgico** y **llevarlo** a la **práctica**, cada día, durante meses y años.

Aristóteles enseñaba: «Sé dueño de tu **voluntad** y **esclavo** de tu **conciencia**.»

Bossuet, en sus conferencias, decía: «Entre los hombres y las mujeres es un gran defecto querer **arreglarlo todo**, sin **arreglarse a sí mismos**.»

Para **arreglarse** a uno mismo hay que tener presente que:

1. Quien **siembra** un **pensamiento**, **recogerá** un **deseo**.
2. Si **siembra** un **deseo**, **recogerá** una **acción**.
3. Al **sembrar** una **acción** —la que sea—, **adquirirá** una **costumbre**, buena o mala.
4. El que hace **crecer** una **costumbre** —positiva o negativa—, se **creará** un **hábito**. *Entonces será un virtuoso o un vicioso.*
5. **Adquirido** un **hábito**, habrá **cosechado** un **carácter**. Será su propia **suerte, su vida** —buena o mala—. **Fue él quien la escogió.**

San Agustín nos dejó la frase lapidaria para **encaminarnos** hacia el **Bien —Dios—** y **nunca** hacia el **Mal: «El hombre y la mujer valen lo que son sus voluntades.»**

Lectures missa diària i santoral

Comença el temps de durant l'any

9. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [He 1,1-6 / Sl 96 / Mc 1,14-20]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab. Sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.

10. ■ Dimarts [He 2,5-12 / Sl 8 / Mc 1,21-28]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. ■ Dimecres [He 2,14-18 / Sl 104 / Mc 1,29-39]. Sant Higiní, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, prev. dominicans; beata Anna M. Janer, fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell.

12. ■ Dijous [He 3,7-14 / Sl 94 / Mc 1,40-45]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí; beat Pere-Francesc Jamet, prev.

13. ■ Divendres [He 4,1-5.11 / Sl 77 / Mc 2,1-12]. Sant Hilari (+367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església. St. Gumersind, mr.; sta. Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Dissabte [He 4,12-16 / Sl 18 / Mc 2,13-17]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prevere redemptorista.

15. ■ † Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 49,3.5-6 / Sl 39 / 1Co 1,1-3 / Jn 1,29-34]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes; sant Efigi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.; sant Francesc Fernàndez Capillas, prevere dominicà i màrtir; beat Jau-me de Villa, rel. servita.

EL BAPTISME DEL SENYOR

COMENTARI

P. JAUME SIDERA
claretia

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers; no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca».

Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R.

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R.

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / i seu el Senyor, rei per sempre. R.

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell».

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

(Mt 3,13-17)

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «Sóc jo el qui necessito que tu em bategis. ¿Com és que tu vénis a mi?» Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer».

Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

Lectura del libro de Isaías (Is 42,1-4.6-7)

Esto dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, en quien me complazco. He puesto mi espíritu sobre él, manifestará la justicia a las naciones.

No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, la mecha vacilante no la apagará. Manifestará la justicia con verdad. No vacilará ni se quebrará, hasta implantar la justicia en el país. En su ley esperan las islas.

Yo, el Señor, te he llamado en mi justicia, te cogí de la mano, te formé e hice de ti alianza de un pueblo y luz de las naciones, para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la cárcel, de la prisión a los que habitan en tinieblas».

Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R.

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R.

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo, un grito unánime: «¡Gloria!». / El Señor se sienta sobre las aguas del diluvio, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

Lectura del libro de los Hechos

de los Apóstoles (Hch 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envié su palabra a los hijos de Israel, anunciando la Buena Nueva de la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos.

Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él».

✠ Lectura del santo Evangelio según

san Mateo (Mt 3,13-17)

En aquel tiempo, vino Jesús desde Galilea al Jordán y se presentó a Juan para que lo bautizara. Pero Juan intentaba disuadirlo diciéndole: «Soy yo el que necesito que tú me bautices, ¿y tú acudes a mí?». Jesús le contestó: «Déjalo ahora. Conviene que así cumplamos toda justicia». Entonces Juan se lo permitió. Apenas se bautizó Jesús, salió del agua; se abrieron los cielos y vio que el Espíritu de Dios bajaba como una paloma y se posaba sobre él. Y vino una voz de los cielos que decía: «Este es mi Hijo amado, en quien me complazco».

Passà fent el bé

Avui celebrem el dia que Jesús puja de Natzaret a Betlem per escoltar la predicació del Joan Baptista i fer-se batejar. Es posa a la fila dels pecadors disposats a deixar el passat per començar una vida nova.

En aquest acte d'obediència Jesús es mostra respectuós amb la gent i amb el Baptisme i el Pare manifesta al món qui és. Mentre Jesús puja de l'aigua, el cel s'esquinça —obre via lliure al pas de l'Esperit— i l'Esperit, que de segles ençà ja no parlava per boca de cap profeta, es posa damunt d'ell com per fer-hi el niu. I se sent la Veu del Cel, la veu del Pare: «Tu ets el meu Fill», prenent els mots del Salm 2,7. És «l'estimat», l'únic, com ho era Isaac per a Abraham (Gn 22,2). «Estic molt content de tu», com el Servent de qui parla Isaïes 42,1.

En poques paraules, la intervenció del Pare aplica al seu Fill tot el que en deien la Llei, els Profetes i els Escrits.

Aquestes paraules del Pare ens il·luminen qui és Jesús. És el Fill amb una missió molt concreta: portar la ben entesa entre els pobles, no per la via de la força sinó amb profund respecte a cada persona, com el Servent. Salva la canya esberlada, manté viva la flama abans no s'apagui. Obre els ulls als cecs, trenca les cadenes dels captius.

Quan sant Pere catequitzarà el centurió Corneli, farà un bell resum de la vida i activitat de Jesús. Parteix del Baptisme fins a la creu i la resurrecció. Són els dos pols de la vida de Jesús: ungit per l'Esperit Sant i ple de la seva força salvadora, passà fent el bé i guarint tots els qui es trobaven sota el domini del diable, perquè Déu era amb Ell.

Nosaltres en el baptisme vàrem ser ungits amb el sant crisma, l'oli cristificador, el mateix amb què antigament ungien els reis, els sacerdots i els profetes. El cristià més humil té la dignitat reial, sacerdotal i profètica, amb capacitat d'actualitzar la presència de Jesús. I ho fa quan, com ell, passa fent el bé...

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Dijous 12 (10 h). Reunió ordinària de la Congregació per als Bisbes al Vaticà.

Actes

Servei diocesà per al catecumenat. Dijous 19 de gener (18-19.30 h), formació de catequistes-acompanyants de catecúmens, al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). Diumenge 22 de gener (10.30-18 h), recés de catecúmens, al Seminari salesià Martí Codolar (Av. del Cardenal Vidal i Barraquer, 15).

Església de Sant Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293). Concerts solidaris de gener. **Diumenge 15 (18 h)**, Àngel Baile, tenor i Albert Colomar, piano, interpretaran obres de Schubert, Mozart, Puccini, Falla, Quilter, Guridi, Tosti, Brador, Santillo i Vert. **Diumenge 22 (18 h)**, Orfeó Barcelonès, amb Carles Sist, director. Nades i obres de C. Orff, Verdi, Puccini, Cohen, Serrano, Sist i Clapton. **Diumenge 29 (18 h)**, «# unagotadeagua», concert de piano i arpa paraguaia. Pamela Colman López i Pe-

re González Gasull, al piano. Rubén Darío, arpa. Danses i música paraguaia.

Amics de Sant Francesc. Dijous 12 de gener (20-21 h), Maria a l'Àfrica, per fra Massana. Als Franciscans de Santaló, 80.

Història de l'Espiritualitat Cristiana. Dijous 12 de gener (20 h), conferència sobre sant Domènec de Guzmán, a càrrec d'Eduard Rey, caputxí. A Riera Sant Miquel, 1 bis.

Adoració eucarística a la cripta de la Sagrada Família. Dijous 12 de gener (20.15-23 h), missa i vespres. Els segons dijous de cada mes i tots els diumenges hi haurà confessors, a partir de les 18 h. Inscripció torns adoració perpètua: apartat de correus, suc. 44/44063/08014 Barcelona. Més informació: t. 662 198 630 (Juan Ribas), www.sagradafamiliaadoracio.com

Recessos

Recés a la Casa d'Espiritualitat Betànica (c/ Bonavista, 37 - Conellà de Llobregat). Diumenge 22 de gener, de 10 a 18.30 h, amb Mn. Xavier Prevosti. Per a més informació i inscripcions: t. 933 751 102, a/e: info@hermanasdebetania.es

ACTUALITAT

500 anys de la reforma protestant

El proper dilluns 16 de gener, a les 18.30 h, tindrà lloc la segona conferència, amb motiu dels 500 anys de la reforma protestant iniciada a Wittenberg el 31 d'octubre de 1517. La primera conferència es va celebrar a l'Aula Magna del Seminari Conciliar, el 24 d'octubre de 2016, amb gran aflluència de públic.

Enguany també serà a l'Aula Maga del Seminari Conciliar de Barcelona. Hi intervindran la Rvda. Susanne Storck, pastora de l'Església luterana i doctora en teologia, amb la ponència: «El significat del matrimoni de Martí Luther» i Mons. Jaume González-Agàpito, delegat diocesà d'Ecumenisme i de Relacions Interreligioses, amb la ponència: «Martí Luther catòlic i les seves 95 Tesis.»

Pelegrinatges

Pelegrinatge a Terra Santa. Del 13 al 20 de febrer. Per a més informació i inscripcions: Ruth Travel, t. 934 673 244, info@ruthtravel.es, www.ruthtravel.es

In memoriam

Dr. Àngel Fàbrega i Grau. Morí el 2 de gener, als 95 anys. Fou alumne del Seminari de Barcelona i es doctorà en història eclesiàstica a la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma. Fou ordenat prevere

el 1945 i durant molts anys va ser professor d'història, primer al Seminari de Barcelona i després a la Facultat de Teologia de Catalunya. Va fer una gran tasca com a canonge arxiver de la catedral de Barcelona i també en la restauració i acomodació a la reforma litúrgica del Vaticà II, a la catedral de Barcelona. També fou rector de la Casa Sacerdotal de Barcelona, amb residència a la Balmesiana. Autor de nombrosos estudis de caràcter històric sobre la vida cristiana a la diòcesi de Barcelona. Entre aquest estudis destaca la publicació del *Diplomatari de la catedral de Barcelona*. La missa exequial en sufragi de la seva ànima es va celebrar el dimarts 3 de gener, a la catedral.

CARTA DOMINICAL

El bien común

Un informe presentado recientemente por Cáritas Diocesana de Barcelona incidía en el hecho que las familias atendidas cada vez son más pobres y deben recurrir durante más tiempo a la distribución de alimentos o asistir a los comedores sociales. A raíz de este estudio, hoy quiero hablaros del bien común, un principio que se deriva de la dignidad, unidad e igualdad de todas las personas, y que tiene su origen en el hecho maravilloso y exigente de que todos somos miembros de una misma familia, la familia humana.

Sin embargo, llama la atención constatar cómo se ha instalado, hasta adquirir carta de naturaleza, un individualismo al que no dudo en calificar de feroz. Sus manifestaciones están en la mente de todos: cada uno

va a lo suyo, la cercanía del otro está absolutamente ausente, no nos sentimos miembros de una gran familia de hermanos, etcétera.

¿Qué es el bien común? «Es el conjunto de condiciones de la vida social que hacen posible a las asociaciones y a cada uno de sus miembros el logro más pleno y más fácil de la propia perfección» (*Compendio de Doctrina Social de la Iglesia*, n.º 164).

El bien común pretende el bien de todos los hombres y de todo el hombre. Ahí está la verdadera clave de que el bien común sea en la Doctrina social de la Iglesia el tema estrella, dicho en términos coloquiales de nuestro tiempo. Desgraciadamente, hay que insistir en que en la actualidad lo que prima no es el bien de todos rectamente entendido: prima el

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

bien particular o, para ser más exactos, el bien de unos pocos.

La Iglesia, a través de la Doctrina social de su Magisterio, nos ofrece un diagnóstico sumamente certero al afirmar que «una visión puramente histórica y materialista terminaría por transformar el bien común en un simple bienestar social, carente de finalidad trascendente, es decir, de su más profunda razón de ser» (*Id.*).

El papa Francisco nos recuerda algo tan básico como que sin el bien común como fin último se corre el riesgo de destruir riqueza y crear pobreza. «Hace falta volver a sentir que nos necesitamos unos a otros, que tenemos una responsabilidad por los demás y por el mundo, que vale la pena ser buenos y honestos. Ya hemos tenido mucho tiempo de degradación moral, burlándonos de la ética, de la bondad, de la fe, de la honestidad, y llegó la hora de advertir que esa alegre superficialidad nos ha servido de poco. Esa destrucción de todo fundamento de la vida social termina en-

frentándonos unos con otros para preservar los propios intereses» (*Laudato si'*, n.º 229).

Concluyo la reflexión de hoy con unas palabras de san Juan XXIII referidas al bien común y los más necesitados, que, pese al tiempo transcurrido, siempre tienen vigencia: «Todos los miembros de la comunidad deben participar en el bien común por razón de su propia naturaleza, aunque en grados diversos. [...] Los gobernantes han de orientar sus esfuerzos a que el bien común redunde en provecho de todos, sin preferencia alguna por persona o grupo social determinado, [...] poniendo especial cuidado en los ciudadanos más débiles, los que se encuentran en condiciones de inferioridad para defender sus derechos y asegurar sus legítimos intereses» (*Pacem in terris*, n.º 56).

Aplicado al momento que estamos viviendo, es necesario que gobernantes y ciudadanos revisemos nuestro camino y que administraciones, Iglesia y sociedad trabajemos juntos en la consecución del bien común.